

RAID PER A TRUCS EN EL FINAL DEL CURS

Què és un RAID?

Més o menys tots n'hem sentit parlar, i sabem d'entrada que el Raid és una sortida que fa un al.lot o una al.lota de la Unitat, individualment o amb un company, durant 24 o 48 hores.

Però hem de saber també que a Pioners no ens limitarem tant sols a dur a terme aquesta "sortida" (ni que sigui feta en solitari...!) sinó que la farem d'una manera molt determinada, i amb una finalitat molt concreta.

Perquè el Raid és un moment fonamental en el progrés personal d'un Pioner-Caravel·la.

És un temps de SOLITUD I D'AUSTERITAT.

Un temps, voluntàriament per aprendre a estar sols, i per aprofundir en nosaltres mateixos, en la nostra realitat individual en la nostra relació amb els altres...etc.

Anem amb Raid, idò, amb la finalitat essencial de dur a terme una reflexió personal i aleshores, farà falta que tot vagi dirigit cap aquí. Haurem de cercar COM FER EL RAID.

(Extret de Illes)

Tot seguit vos reproduïm un RAID que van dur a terme i preparar la Unitat de TRUCS de l'A.E. Paco Ramonell.

Associació
Diocesana
d'Escoltisme
Menorca

1.- ESPECIALMENT PER A TU

2. -TEMPTACIONS AL DESERT

Llegeix pausadament Mateu 4, 1-10

MEDITACIÓ SOBRE LES TEMPTACIONS DE JESÚS

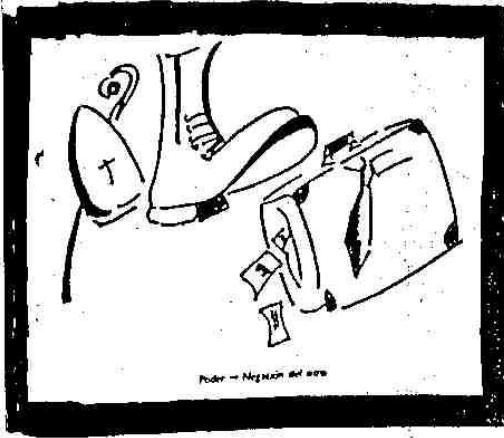
Jesús és conduït al desert per ser temptat. La temptació és la crida a abandonar el projecte d'amor que Déu té per a nosaltres per seguir el camí fàcil del propi egoïsme. La temptació no és dolenta, sinó que moltes vegades és volguda per Déu per provar la nostra fidelitat. El pecat serà consentir a la temptació. El pecat, "amartia" en grec, és no donar en el blanc de la diana, és desviar la fletxa de la nostra vida.

Jesús és temptat, com qualsevol de nosaltres, per tal d'ajudar-nos a lluitar contra la temptació, per dir-nos que en el moments difícils acudim a l'oració i a l'esforç i que els oferim a Déu.

L'or o la plata perquè siguin purs i valuosos han de passar pel foc. La nostra vida i la nostra fe també prenen valor quan superen les proves a què es veuen sotmeses.

No les hem de tèmer, les proves, hem de presentar-les al Senyor per tal que ens ajudi com ho fa un bon amic. Les hi hem de presentar amb senzillesa i tranquil·litat. Ell va ser temptat i sap de què va la cosa, però no va pecar perquè no va consentir a la temptació, no va desviar la seva fletxa.

Les temptacions són molts subtils. Jesús té fam i la temptació del camí fàcil és forta: "si ets els Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin en pans". Comença el

diable amb una alabança. A nosaltres també se'ns pot dominar més fàcilment amb una llepadeta de mel. Alerta, idò, no et deixis enganyar per les aparences, per allò que satisfà el teu orgull o al teva comoditat: “No tens

cap obligació... però que ho facin els altres...” “Tothom fa el mateix... per que tu no?”.

Més tard es toca la fibra de la vanitat: “Si ets els Fill de Déu...” I a nosaltres se'ns diu: “Tu ja en saps prou, no t'han de dir res” “Tu ets el millor... no ens fallis” “És igual que esperin, fins que no hi arribem no començarem...”.

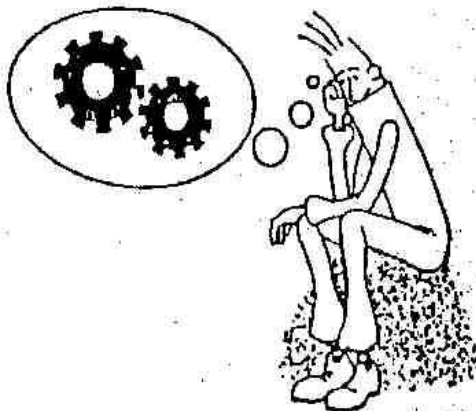
I, finalment, la promesa de coses “millors”: “Et donaré tots els regnes de la terra, si m'adores”. És la temptació de voler comprar l'altre amb els xantatges més refinats. O és la temptació de deixar-se arrossegat pel qui ens dona les coses fetes, encara que sigui a costa de la nostra llibertat.

El diable, per dir-li algun nom, coneix les teves debilitats i et temptarà per mitjà d'elles. Examina't i cuida les teves debilitats. Posa força on hi ha debilitat.

Obre el teu cor a Jesús i digues-li: Mira'm, Senyor, com som. Tu em coneixes millor que jo mateix. Ajuda'm a ser sofert, a ser la persona sencera que tu esperes de mi.

I tenguin la seguretat que Déu no t'abandona, és l'entrenador que t'exigeix. Et demana esforç i superació, et demana privar-te d'alguna cosa, però és també el qui et

sosté quan no pots tu tot sol, és el que t'anima quan et veus sense forces. És el qui et felicita quan triomfes, perquè sap el que t'ha costat.

Per pensar

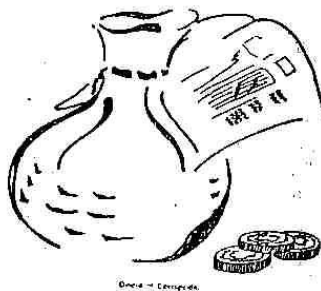
- 1 .- Mirant la teva vida, quines són les temptacions que detectes en tu, en relació a l'escola, la família, el cau, els amics, l'esport, tu mateix/a...?
- 2 .-A quin déu adores? És Crist el centre de la teva vida o hi ha altres persones/coses?
- 3 .- Què vol dir, en el teu cas, ser fidel?

3.- EL JOVE RIC

Ara podries llegir:

Mateu 19, 16-22

Fixa't en les actituds de Jesús i del jove ric.

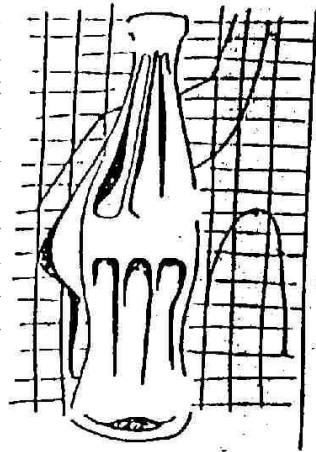
L'austeritat (*Aquest text és per ajudar-te a pensar*)

La proposta de felicitat més comuna és la que ens promet xalar sobre la base d'un consum constant, excitant i car. Ens volen fer oblidar que els plaers més intensos són poc sofisticats, gratuïts i s'harmonitzen amb la nostra serenitat vital. Austeritat significa simplificació de la nostra existència per tal de gaudir més del ritme de la vida. Significa alliberar-se de les obligacions consumistes per ser més lliure. Significa descobrir que les nostres riqueses interiors són més satisfactòries que la possessió dels objectes que acumulam. L'austeritat no és el gust per la pobresa, sinó la no alienació del consum. Els excessos consumistes espanyen la sensibilitat. Així passa amb el menjar i el beure, amb l'erotisme, amb la televisió i amb els viatges. La qualitat només s'aconsegueix seleccionant, limitant i afinant la percepció. Molts pensadors del nostre temps han denunciat la terrible pobresa humana que hi ha amagada darrera dels nostres cotxes, comptes bancaris i altres possessions. Només hauriem de tenir els mitjans que som capaços d'utilitzar amb finalitats autènticament humanes. Acostumats a satisfer exageradament les nostres necessitats, tenim poca capacitat per a resistir circumstàncies adverses. No sabem utilitzar les inexhauribles energies que surten de nosaltres mateixos quan ja no depenim dels bens externs. El que anomenam força moral és independent de la possessió de mitjans externs. Té relació, en canvi, amb la grandesa dels nostres objectius i amb la intensitat dels nostres

desitjos. Amb una vida austera els nostres desitjos es perfilen millor, es desenvolupen, es jerarquitzen. La identificació pacient dels nostres desitjos més radicals i la reconciliació amb el món dels nostres grans desitjos, és una tasca educativa fonamental. Perdre'ns en el món dels petits desitjos i de llur satisfacció immediata, és degradar-nos i reduir el nostre espai vital. L'existència és més humana quan la gastam al servei de les grans tasques d'alliberament i de fraternitat encara que sigui necessari prescindir dels béns legítims, de petits palers o de les comoditats que semblen tan naturals.

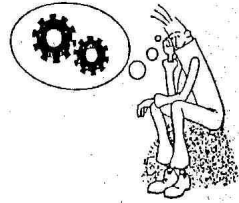
Quan dedicam menys atenció al superflu tenim una major disponibilitat per a l'essencial. Sense austeritat difícilment podríem contemplar i valorar el nostre propi món interior, l'aproximació al qual sols és possible des del silenci i des de certes tècniques senzilles que la saviesa oriental ha experimentat durant milenis. El respecte als ritmes interiors afavoreix la pau i l'alegria. Les nostres pròpies dimensions d'infinitud són perceptibles quan feim desert espiritual i ens distanciam metòdicament dels desitjos que semblen més acceptables.

El buit, la plenitud, l'energia pura, la felicitat i la immortalitat són expressions referides a la mateixa experiència de maduresa humana a la qual s'accedeix per la senzilla porta de l'austeritat. La relació gratuïta, pacient i amable amb altres persones també obre horitzons insospitats. Donar el nostre temps als amics i cultivar l'art del diàleg intens, de l'afecte delicat i de la generositat mútua, ens permet habilitar altres móns i desxifrar enigmes meravellosos. L'erotisme és un d'aquests viatges quan es salva de la trivialitat, de la manipulació i de l'egoïsme. L'austeritat és un estil de vida que, de forma paradoxal, ens fa aparentment més pobres però realment rics en

humanitat.

L'opció per un estil de vida auster no impedeix desenvolupar ni la sensibilitat ni el goig estàtic. Precisament no és fàcil simptonitzar amb certes manifestacions de l'art contemporani sense la capacitat de simplificar la percepció estètica. Per altra banda, l'estètica es recrea moltes vegades en el superflu i sembla com si l'austeritat desacredités el superflu. La nostra opció per l'austeritat limita el superflu però el valora quan es converteix en factor de bellesa. La bellesa no és el resultat de l'acumulació indiscriminada sinó l'efecte d'una combinació feliç entre elements seleccionats. Les obres d'art funcionals o no funcionals, figuratives o abstractes deuen la seva màgia a uns pocs elements articulats meravellosament. La vida austera, per ser realments humana, ha d'integrar la dimensió de la bellesa.

PER PENSAR

- 1.- De què m'he d'alliberar per ser feliç?
- 2.- Què m'ofereix el món dels majors que valgui la pena?
- 3.- Què puc fer per ser jo mateix/a?
- 4.- Què significa austeritat per a mi?
- 5.- Quines coses m'impedeixen estar a punt per servir?

4.- LA CRIDA

A Mateu 4, 18-22 Trobaràs la crida que fa Jesús als Apòstols

Jesús crida als dos germans Pere i Andreu quan tiraven les xarxes a la mar, i als dos germans Jaume i Joan quan adobaven les xarxes amb son pare. Als quatre els diu: “veniu amb mi, i us faré pescadors d’homes”. I ells, a l’instant, ho deixen tot i el segueixen.

Jesús crida senzillament. Caminant per la vora del Jordà els veu i els diu: “Veniu amb mi”. Als quatre els crida quan estan ocupats en el seu treball de pescadors. I els crida directament, sense embuts: “veniu...”. I ells, també sense enredos, sense dubtar, sense posar condicions, ho deixen tot i el segueixen.

També avui, Jesús segueix cridant de la mateixa manera: senzillament et diu: “Segueix-me”. Estàs en les teves coses de família, d’escola, d’amics, d’oració, de joc... i sents en el teu interior la veu suau de Jesús que et diu: “Vine... Segui’m”.

Com aquests quatre deixebles, respons a l’instant: et segueixo... Deixa-ho tot, i segueix Jesús en allò que et demani. No posis condicions: que som jove, que he d’estudiar, que els pares són joves i no els vull deixar, que tenc amics que no puc abandonar, que m’agraden les al·lotes (els al·lots), etc...

Contempla aquesta escena de Jesús cridant els apòstols a la vorera de la mar de Galilea. Mar en calma... Uns pescadors tirant les xarxes a la mar i altres, més endavant, adobant les xarxes.

Arriba a la barca de Pere i Andreu i els diu “Veniu...” . Camina i arriba a la barca de Jaume i Joan i els diu: “Veniu...”.

Imagina't aquesta escena una i altra vegada. Entra a la barca de Pere i després a la de Joan; i escolta la veu de Jesús... Com a ells, et crida a tu, qui sap què... Què li respondràs? ... Sigues generós/ a... No posis condicions. Val la pena.

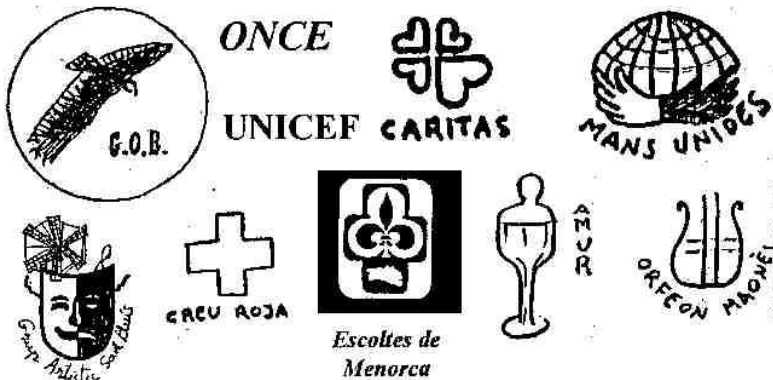
Després dialoga tot sol amb Jesús i amb els quatre deixebles...

Demana'ls generositat com la teva.

PER PENSAR

- 1.- El servei dels apòstols va ser anunciar l'Evangeli. Quin pot ser el teu servei? A què creus que et crida Déu?
- 2.- Quines xarxes estàs disposat a deixar per seguir la crida que et fa Déu?

Aquí hi ha el noms de les entitats que van fer servir, s'han de canviar per les que tingueu més al vostre abast o al vostre poble.

5.- LA MISSIÓ DEL CRIDAT

Trobaràs la cita a Lluc 4, 14-21

PER PENSAR MOLT

Un ungit és algú elegit amb predilecció per part de Déu. Els profetes de l'Antic Testament van ser ungits (untats amb oli) com a signe d'elecció divina. També el Rei David (si has vist la pel·lícula "El Rei David" de Richard Gere, es veu molt bé el moment en que li unten el cap amb oli) va ser estimat i preferit per Déu.

Sempre un ungit és enviat a complir una missió, a fer algun servei a favor dels altres, la missió que se'ls encomana

comporta esforç, sofriment, pot ser rebut per part de la gent ben pensant i instal·lada, però és motiu de plenitud, de pau i d'alegria.

Jesucrist, Crist significa ungit, en grec, és l'Ungit per excel·lència, el gran Elegit, el gran destinat a implantar un nou ordre en el cor de l'home i en el cor del món. És ple de l'Esperit - diu l'Evangeli que has llegit - i per açò pot portar llibertat als captius, bona notícia als desvalguts, retorn de la llum als cecs i proclamar l'amnistia total de part de Déu. I açò ho farà amb esforç (la creu) però amb el segell, amb la confirmació de la Resurrecció.

Tu, cristià/na, també ets ungit/da, elegit/da i cridat/da per Déu per a fer una missió. Tal vegada no hi havies pensat mai, però és així.

Obre la finestra del teu cor per tal que l'Esperit entri lliurement dins tu i et mostri a quin gran destí estàs cridat/da: ser per als altres bona notícia, ser per als altres motiu d'alliberament, educador/a, testimoni d'amor, servent/a infatigable, ser l'amic/ga que sempre escolta, sempre perdona, sempre acull. Mira't i contempla la meravella que Déu ha fet per tu. No et guardis per a tu, entrega el tresor que ets als altres: enriquint-los a ells t'enriquiràs molt més.

S'ha acabat el Raid. Ara tu, amb el cor ample i amb la finestra ben oberta digues de quinta manera faràs de la teva vida un servei. Formula el teu compromís, aquest compromís que, amb l'ajuda de Déu, duràs a terme el pròxim curs.

Coratge, i bona sort!!!

